

Fino blanjanje, jedna od operacija površinske obrade

mr Stjepan Tkalec, dipl. ing.
Šumarski fakultet, Zagreb

UDK 634.0.823.1

Primljeno: 15. travnja 1982.

Prihvaćeno: 25. travnja 1982.

Stručni rad

S a ž e t a k

Priprema površine drva prije nanošenja boja i lakova obuhvaća uobičajene postupke finog poravnavanja i čišćenja brusnim sredstvima. U nastojanjima da se proces obrade racionalizira u smislu pojednostavljenja rada ili izostavljanja obrade brušenjem, vršeni su eksperimenti na posebno uređenim blanjalicama i alatima tvrtke Wening iz SR Njemačke, kojima se željela ispitati mogućnost finog blanjanja kao zamjene za obradu brušenjem.

Ključne riječi: čistoća površine — fino blanjanje — dodatno skošenje oštice — hidrauličko stezanje alata.

FINE PLANING, ONE OF OPERATION OF SURFACE TREATMENT

Summary

Preparation of wood surface prior to spreading of paints and laquers comprises usual treatments of fine smoothing and cleaning with sand items. With the aim to rationalize surface treatment by simplifying, operation or dropping sanding process, experiments on specially arranged planing machines and tools produced by Messrs. Weinig, West Germany, have been carried out with a purpose to examine possibility of fine planing as a substitution for sanding treatment.

Key words: surface quality — fine planing — additionally chamfered blades — hydraulic tightening of tools (A. M.)

Problematika obrade površine drva

Pojam čistoća obrade površine pridružuje još neke pojmove koji se rabe u praksi, a to su: finoća obrade površine drva, dobrota obrade i kvaliteta obrade.

Čistoća ili finoća obrade površine drva ima značajan utjecaj na uspješnost površinske obrade bilo tekućim ili krutim prevlakama. Uobičajeni tehnički postupak pripreme drvnih površina obuhvaća obradu raznim brusnim sredstvima putem brusilice. Osnovna svrha brušenja sastoji se u izravnavanju neravnina od prethodne obrade, te u odstranjivanju nečistoća i slobodnih vlakanaca. Obrada brušenjem znatno povećava troškove obrade zbog relativno visoke cijene opreme i ostalih troškova u eksploraciji strojeva, ovamo spadaju prije svega brusila, radno vrijeme i energija. Pristup racionalizaciji pripremnih radova stoga treba usmjeriti u nastojanje da se obrada brušenjem smanji ili prema mogućnostima eliminira. Kod nekih vrsta proizvoda od masivnog drva primjenjuju se tehnike finog blanjanja na posebno uređenim glavama za blanjanje.

U tvrtki Weinig iz Tauberbischofsheima u SR Njemačkoj provedena su istraživanja finoće blanjanja na novo izrađenim strojevima serije »Hydromat« i glavama za blanjanje do osam noževa pritegnutih hidraulikom tzv. »Hydro-Werkzeug«.

Istraživanja su ujedno potaknula rješavanje problematike utjecaja finog blanjanja na trajnost površinskih premaza.

U okviru istraživanja sudjelovali su:

Institut für Fenstertechnik, Rosenheim, Institut Braunschweig, tvrtka Glasurit, tvrtka Aldra i tvrtka Weinig, svi iz SR Njemačke.

Čistoća obrade blanjanjem

Čistoća površine ili finoća obrade površina blanjanjem jedan je od elemenata točnosti u procesu obrade na blanjalicama. Na netočnost obrade na automatskom stroju može utjecati stroj, alat i obradak. Općenito se govori da je točnost obrade podudarnost sa zadanim geometrijskim oblicima i dimenzijama u nacrtu ili tehničkom opisu. Odstupanje ili netočnost ustanavljava se mjerjenjem neravnina određenim instrumentima ili mjerilima. U toku istraživanja uzeti su u obzir najbitniji činoci za finoću obrade blanjanjem, a to su:

Za stroj:

- Geometrijska točnost prislonja obradaka i uređaja za vođenje.
- Osiguranje vodilica od deformiranja ili pomicanja u toku obrade.
- Stabilnost stroja na temelju zbog izbjegavanja vibracija.
- Uređenje kinematskog prijenosa motor-vreteno s najmanjim mogućnostima vibracija.

- Postavljanje radne osovine na kuglične ležajeve kod kojih su osovinske vibracije u okviru dopuštenih odstupanja.
- Osiguranje jednolikog pomaka obratka.

Za alat:

- Geometrijska točnost postavljenih noževa na radnu glavu.
- Dinamička izbalansiranost radne glave.
- Preciznost rada uređaja za oštrenje zbog osiguranja jednoobraznog kružnog toka oštice.
- Ujednačeno učvršćenje noževa u glavi, npr. hidraulikom.
- Odgovorujući broj noževa i obodna brzina.

Za obradak:

- Vrsta drva, tehnička svojstva i pravilnost anatomskog građe.
- Greške građe drva, hidrotermičke obrade, lijepljenja i dr. negativno utječu na finoću obrade.

Uslijed pomaka obratka brzinom u (m/min), radna glava s polujerom linije rezanja r (mm) ili $d = 2r$ (mm), upetim brojem noževa z (kom), te učestalosti okretaja n (o/min), ostvaruje u procesu rezanja na uzdužnom presjeku obratka valovitu površinu u obliku niza cikloida. Finoću obrade određuje dubina vala h (mm) i dužina vala e (mm), tj. dužina tetine lukova nastalih od rezova noževa. Kod ispravno podešenih noževa svaki susjedni nož zahvaća istu debljinu ivera. Dužina vala iznosi:

$$e = \frac{1000 \cdot u}{n \cdot z} \quad \text{(mm)}$$

Dubina valova iznosi približno:

$$h = r - \sqrt{r^2 - \frac{e^2}{4}} \quad \text{(mm)}$$

Veličine e i h svrstavaju se u razrede prema razini finoće obrade. U praksi se govori o finoj obradi odnosno finoj blanjevinici kada je $e \leq 0,8$ mm. Dužina i dubina vala kada je $z = 4$ kom, $r = 60$ mm, $u = 20$ m/min, $n = 6.000$ o/min, iznosi za navedeni primjer:

$e = 0,83$; $h = 0,002$ mm. Za finu obradu se uzima da je $h \leq 0,005$.

Jedan od kriterija za finoću blanjane površine uzima se i srednja debljina iverja koja nastaje u procesu rezanja. Srednja debljina nedeformiranog ivera je

$$\delta_s = e \cdot \sqrt{\frac{H}{d}} \quad \text{(mm)}$$

gdje je H debljina blanjanja u mm.

U slijedećoj tablici iznijeti su podaci koji određuju tri razine finoće obrade bljanjem prema veličinama e i δ_s .

Vrsta iverja (bljanjivine)	Duljina vala e (mm)	Srednja debljina ivera δ_s (mm)
Fino iverje	0,3 ... 0,8	0,014 ... 0,04
Srednja finoća iverja	0,9 ... 2,5	0,04 ... 0,16
Grubo iverje	2,6 ... 5,0	0,16 ... 0,40

Veličina se može očitavati iz dijagrama z · n/e s unesenim krivuljama za brzinu pomaka u , odnosno obrnutim postupkom za određenu finoću obrade očitavaju se elementi potrebnog režima obrade.

Ispitivanje utjecaja skošenja oštice na čistoću obrade

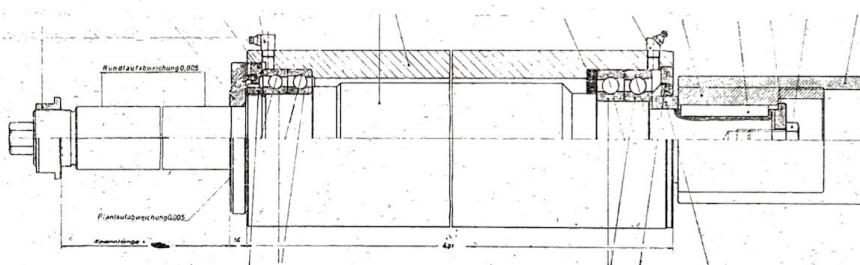
Da se zadovolji uvjet da sve oštice alata opisuju kružnicu s konstantnim promjerom, za eksperiment proveden u tvrtki Weinig je upotrebljena radna glava s mogućnošću upinjanja više noževa. Po-

novno oštrenje noževa omogućeno je na stroju za oštrenje tip Rondamat 911 bez skidanja noževa. Ova oštreljica osigurava visoku točnost obrade.

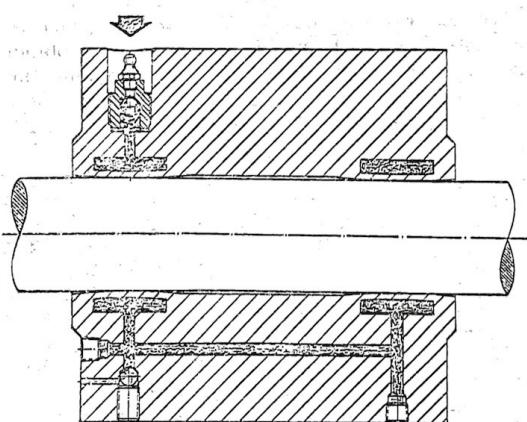
Postavljanje noževa na glavu uvjetovano je uređenjem za podešavanje tzv. »Einstellbügelsystem« s točnošću postavljanja 0,02 ... 0,04 mm. Glave za obradu postavljene su na vretena četverostrane bljanalice tipa Hydromat sa slijedećim konstrukcijskim karakteristikama:

- nelančani pogon za pomak obradaka koji osigura jednoličnu brzinu pomaka,
- teško lijevano postolje koje ograničava vibracije u toku rada,
- poseban sistem ugradnje ležaja na osovinu radi smanjivanja osovinskih vibracija.
- Radna širina vretena je 220 mm (slika 1)
- postavljanje glave tzv. Hidro-alata s dvije uljne komore na vreteno uređeno je točnošću dosjedanja otvora H7 (+0,025 mm) i vretena g6 (-0,009 do -0,025 mm — slika 2),
- hidraulički protupritisni ležajevi umiruju eventualne vibracije obradka.

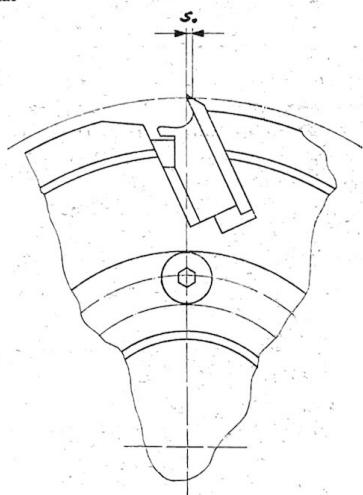
Na oštici alata (slika 3) izvedeno je malo dodatno skošenje oštice s_0 unutar kružnice rezanja. Skošenje je izvedeno na Joint-uređaju postavljenom na bljanalici iznad glave za bljanje (slika 4). Za

Slika 1. Način ugradnje ležaja na bljanalici Hydromat tvrtke Weinig.

Slika 2. Način postavljanja Hydro-alatne glave na radno vreteno bljanalice.

Slika 3. Detalj glave bljanalice s upetim nožem na kojem je označeno dodatno skošenje oštice.

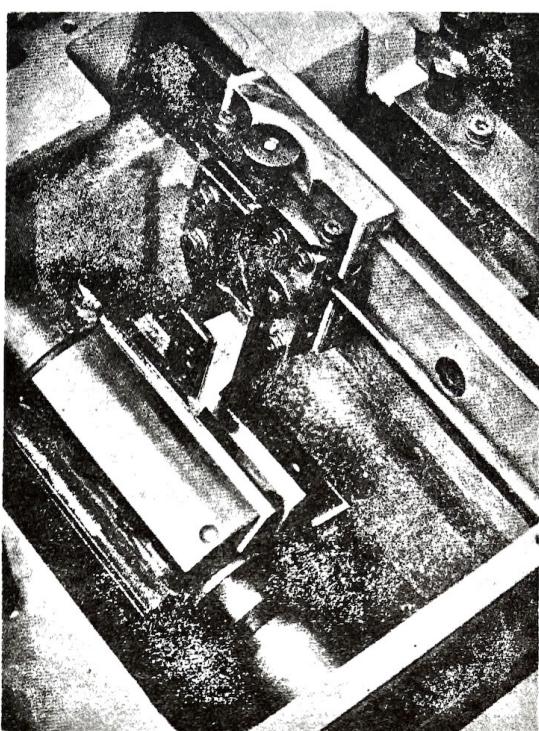
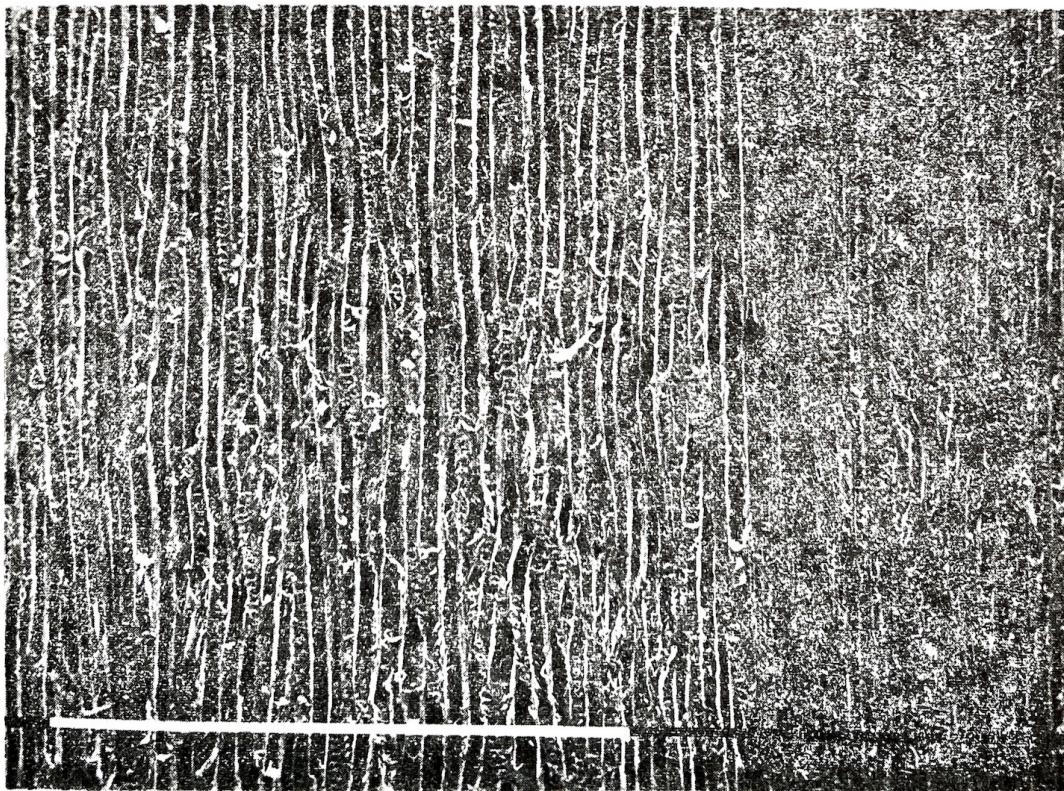
obradu mekog drva (smreka i bijeli bor), skošenje je iznosilo 0,5 mm, za obradu tvrdog drva (sipo/mahagonij/meranti) skošenje je iznosilo 0,7 mm. Ispitivanja su pokazala da su to granične vrijednosti obzirom na vrstu drva i traženu finoću obrade. Na slikama 5 i 6 vidi se blanjana površina borovine obrađene nožem na kojem je skošenje iznosilo 0,1 mm, odnosno 0,7 mm.

Prekoračenjem ovih vrijednosti javlja se efekat natiskivanja noža na površinu, te dolazi do gnjećenja i trganja stjenki stanica i djelomičnog zapunjavanja i zagušćivanja blanjane površine. Na slici 7 vidi se površina drva blanjana nožem koji je imao skošenje oštice $s_0 = 1,4$ mm. Pojam čistoće ili finoće rezanja u ovom slučaju gubi svoj smisao.

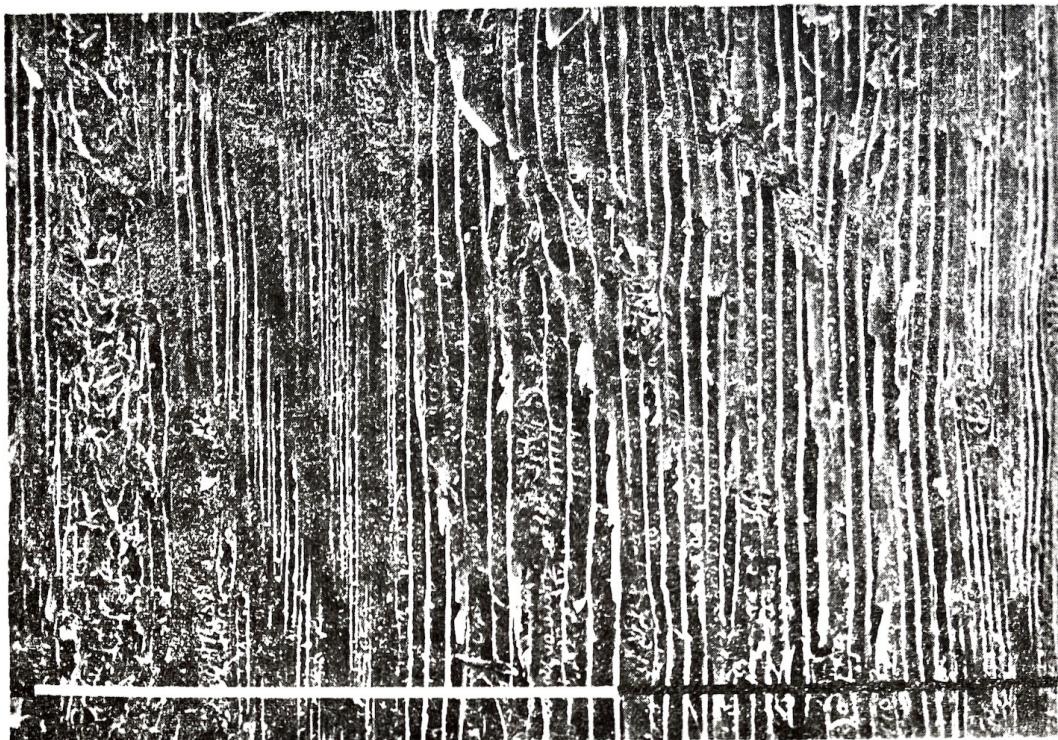
Kod određene debljine ivera $\delta_0 < 0,1$ mm, oštrica noža vrši natiskivanje površine drva. Pritom svaki zahvat noža s opterećenjem oštice u zoni poliranja ima za posljedicu veće zagrijavanje i brže zatupljivanje oštice. Iz toga ujedno rezultira povišeni pritisak oštice koji vrši zagušćivanje površinskog sloja.

Na dijagramu slike 8 prikazan je odnos specifične sile rezanja F_r i srednje debljine ivera za neke obratke. Iz ucrtanih krivulja može se zaključiti da srednja debljina ivera bitno utječe na specifičnu silu rezanja. Što je debljina ivera tanja, to je veći porast specifične sile rezanja. Pomak oštice za debljinu ivera

Slika 5. Blanjana površina borovine obrađena nožem s dodatnim skošenjem oštice $s_0 = 0,1$ mm (povećano 20 x).

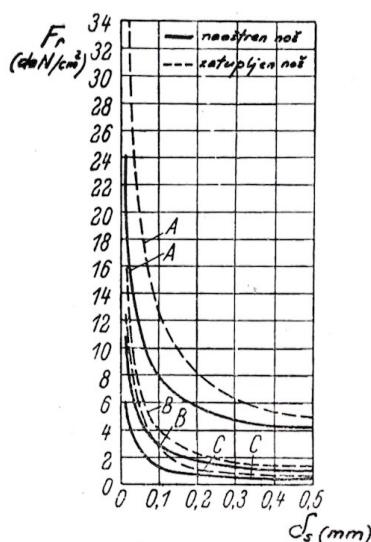
Slika 4. Joint — uređaj za obradu dodatnog skošenja oštice na upetim noževima glave za blanjanje.

Slika 6. Blanjana površina borovine obrađena nožem s dodatnim skošenjem oštice $s_0 = 0,7$ mm.

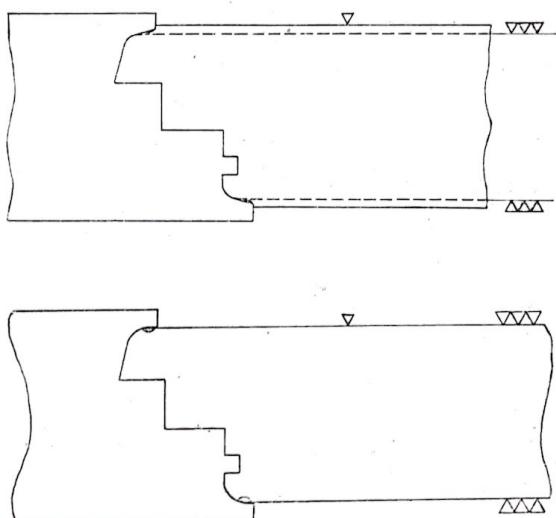

Slika 7. Blanjana površina borovine obrađena nožem s dodatnimskošenjem oštice $s_0 = 1,4$ mm.

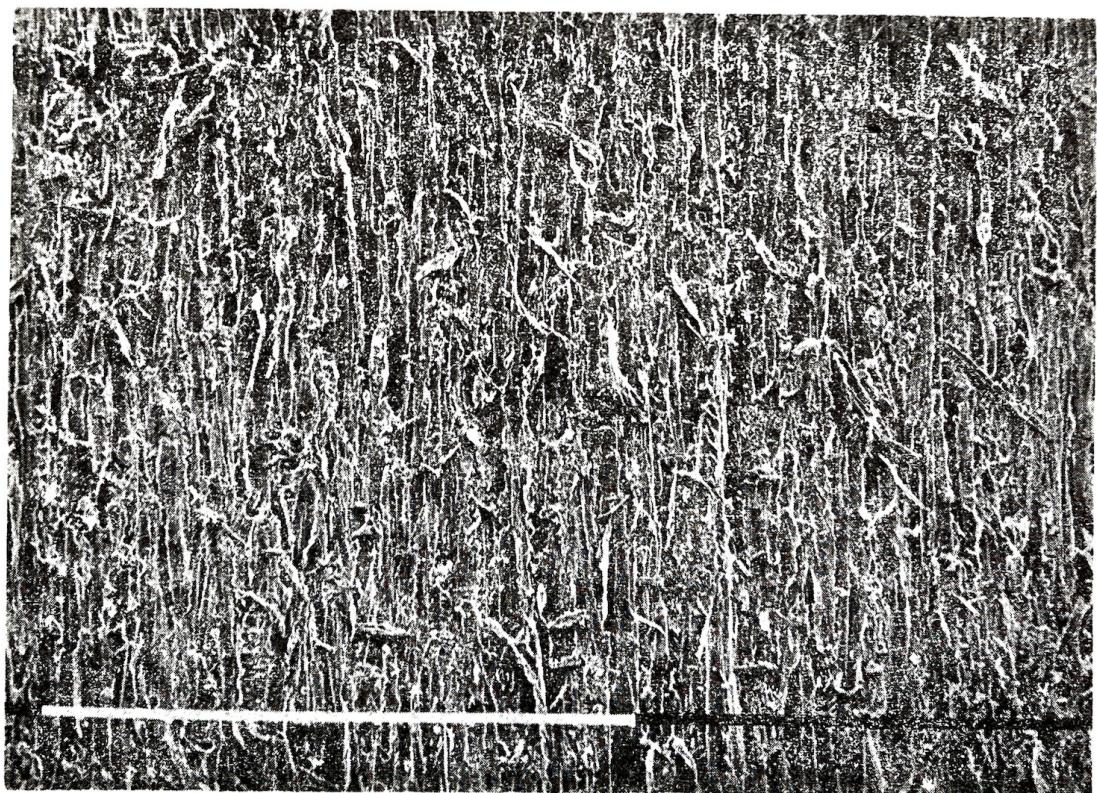

Slika 8. Odnos specifične sile rezanja i srednje debljine ivera kod blanjanja (prema Kivimaa).

- A — poprečno na smjer vlakana preko čela;
- B — rezanje u smjeru vlakana;
- C — poprečno na uzdužni smjer vlakana.

Slika 9. Primjer blanjanja i profiliranja okvirnice prozorskog krila s označenim mjestima natiskivanja alata uvjetovanim radom u zoni poliranja i primjera bez pritišne zone te finim blanjanjem nakon profiliranja.

Slika 10. Fino brušena površina tvrdog drva, usporedba s blanjanim površinama na slikama 4, 5 i 6 (povećano 20 x).

ra blizu nule uzrokuje tzv. poliranje ili »paljenje« noža, odnosno obratka. Zatupljenje oštice uvjetuje porast sile rezanja.

Obrada noževa, ovisno o širini dodatnog skošenja, može se vršiti kod kružno oštrenog alata do 30 puta, a kod postavljanja noževa učvršćenje (Jointen) na Hydro-glavi provodi se do 20 puta. U navedenim okvirima postiže se optimalna finoća površine i ekonomičan rad.

Mjesto operacije finog bljanja u proizvodnom procesu

Uvođenjem operacije finog bljanja u zamjenu za proces brušenja u finalizaciji masiva, npr. u proizvodnji dovratnika, prozora, zidnih obloga, ukrasnih letvica i dr., postavlja se pitanje lokacije ovog stroja u procesu obrade.

Strojevi za pripremu površina prije nanošenja površinskih prevlaka u pravilu dolaze neposredno prije površinske obrade, jer se na taj način izbjegavaju moguća oštećenja koja bi nastala u toku manipulacija obratcima ili u toku obrade alatima.

U procesu profiliranja okvirnice, na slici 9 označena su mesta natiskivanja alata koja nastaju radom u zoni poliranja. Oštećena mesta na obratku mogu se ispraviti izmjenom redoslijeda obrade. Pokusi i praksa pokazuju da profiliranje obradaka treba vršiti prije finog bljanja stranica.

Ovo se mišljenje može potvrditi time što se oštica u kritičnoj zoni može održavati na približno optimalnoj debljini ivera (0,1 mm), a položaj zone natiskivanja se podesi u okviru nadmjere, te se taj

dio skidanjem ivera (0,5 ... 0,7 mm) odstrani finim bljanjem stranica.

Kod lijepljenih ugaonih sastava, kao što su prozorska krila, okvirasta vrata ormara i dr. potrebno je riješiti način sastavljanja okvirnice da se izbjegnu naknadne obrade poravnavanja okvirnice na mjestu sljubnica.

Iz izloženog se može zaključiti da na finoću obrade bljanjem može imati bitan utjecaj svaki od navedenih činilaca, te je potrebno za svaki utjecajni element odrediti dopuštena odstupanja, kako bi zajednički rezultati bila tražena finoća obrade.

Poblematiku prionljivosti i drugih svojstava površinskih premaza potrebno je detaljno ispitati i utvrditi metode primjene na fino bljanje površine bez posredne obrade brušenjem.

Za usporedbu tehnike finog bljanja prikazane fotografijama na slikama 5, 6 i 7 s konvencionalnom obradom finog brušenja, daje se slika brušene površine iste vrste drva i istog povećanja (sl. 10).

LITERATURA:

- [1] KEINDEL, W.: »Fachmathematik Holz« Ernst Klett, Stuttgart, 1981.
- [2] LJULJKA, B.: »Tehnologija proizvodnje namještaja« — skripta. Sumarski fakultet — SIZ odgoja i usmjerenog obrazovanja Šumarskog i drvene industrije SRH — Zagreb, 1977.
- [3] SEIZ, J.: »Der Arbeitsgang Hydro-Feinhobeln als Werkstückoberflächen — Bearbeitung im Fensterbau« Michael Weinig, Presse — Information 40/82.
- [4] SEIZ, J.: »Jointen: Wie oft und bis zu welcher Fasenbreite« Bau und Möbelschreiner, 3/1982, Stuttgart.
- [5] ***: Sumarska enciklopedija, 2. poglavje: Stolarstvo, JLZ Zagreb, 1963.

Recenzent: prof. dr B. Ljuljka